

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická

Katedra psychologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka **Klára Šebková**

Název práce: **VZDĚLÁVACÍ INTERVENCE ZAMĚŘENÉ NA PROBLEMATIKU EPILEPSIE V MATEŘSKÝCH ŠKOLÁCH**

Předmět hodnocení	Výborné	Velmi dobré	Dobré	Nevyh.
Splnění cíle a rozsahu zadání	x			
Úroveň zpracování teoretické části	x			
Úroveň zpracování praktické části	x			
Projektová a metodologická koncepčnost	x			
Vhodnost použitých metod	x			
Způsob zpracování dat	x			
Správnost, důkladnost vyhodnocení výsledků	x			
Odborná jazyková úroveň	x			
Formální uspořádání a úprava (text, grafy, tabulky)		x		
Práce s odbornou literaturou (citace a odkazy)		x		
Celková odborná úroveň DP	x			
Celkový přínos DP	x			

Doplnění hodnocení, připomínky, dotazy:

Studentka programu Předškolní a mimoškolní pedagogika, oboru Učitelství pro mateřské školy, Klára Šebková předložila kvalifikační práci zabývající se problematikou edukačních intervencí souvisejících s epilepsií v mateřských školách (MŠ). Samotný text práce sestává z 16 kapitol (včetně nečíslovaného Úvodu a Závěru) o celkovém rozsahu 31 normostran, čímž je splněn minimální rozsah daný vyhláškou. Práce dále obsahuje seznam literatury, seznam obrázků a tři přílohy. Všechny základní náležitosti dané vyhláškou byly dodrženy. Kontrola pomocí antiplagiátorského softwaru prokázala, že je nejedná o plagiát (byla sice zjištěna 18% shoda s předchozí bakalářskou prací Kateřiny Tremlové, tato shoda však byla dána využitím stejného dotazníku a intervenčního nástroje ve shodě se zadáním práce, a je proto zcela pochopitelná). Zadání bylo dle názoru oponenta beze zbytku splněno.

V předložené práci slečna Šebková navázala právě na výzkum realizovaný v roce 2019 Kateřinou Tremlovou, a provedla ve vybraných MŠ edukační intervenci pro děti z posledních ročníků formou upraveného čteného příběhu, který byl aplikačním výstupem citované práce. Jejím primárním úkolem bylo zjistit, zda provedená úprava přispěla ke zvýšení efektivity této intervence a rovněž srovnat tuto efektivitu s dalšími předchozími intervencemi realizovanými v minulosti (např. práce Michaely Benešové věnovaná intervenci pomocí edukační hry). Ačkoliv samotný rozsah posuzované práce je spíše podprůměrný (což je ovšem dáno tím, že v teoretické rovině byla tato problematika již poměrně detailně řešena v předchozích pracích a autorka tudíž měla jen omezený prostor pro to, aby zde přinesla něco nového), z hlediska náročnosti realizace výzkumné části a přínosu k současnému stavu poznání je dle mého názoru předložená práce vysoce nadstandardní. Je třeba vyzdvihnout schopnost autorky zapojit se ve spolupráci s vedoucí práce do běžícího dlouhodobého projektu zaměřeného na problematiku edukačních intervencí v epilepsii a přispět k ní vlastním originálním přístupem. Celý text práce svědčí o jejím zájmu o danou problematiku podníceném (jak uvádí v Úvodu) její vlastní zkušeností s dítětem s epilepsií, kterému dlouhodobě pomáhala.

Práce je klasicky členěna na teoretickou a praktickou část. V teoretické části autorka předkládá čtenáři v šesti kapitolách odpovídající informace o problematice epilepsie. Text je poměrně stručný, ale výstižný s odkazy na další relevantní literaturu. Kapitoly 4 a 5 mohly být sloučeny, týkají se stejného problému první pomoci při záchvatu. Další tři kapitoly (7-9) jsou věnovány nástupu dětí s epilepsií do

MŠ, obecně předškolnímu vzdělávání a také významu čtení pohádek a příběhů pro děti předškolního věku, čímž už se autorka přibližuje k vlastnímu tématu výzkumné části. V kapitole 7 mi trochu chybí náznak legislativního uchopení problematiky dětí s chronickým onemocněním v MŠ (např. za jakých okolností může školka odmítnout přijetí dítěte kvůli tomu, že má epilepsii? – viz dotazy k práci). Z hlediska logické výstavby by pak bylo možná vhodné kapitoly 7 a 8 prohodit. Závěrečná desátá kapitola teoretické části představuje stručně dosud realizované edukační intervence v této oblasti v MŠ a autorka zde s odkazy na zahraniční literaturu správně upozorňuje na to, že se jedná o výzkumně značně opomíjené téma.

Těžiště práce se jednoznačně nachází v praktické části, kde autorka realizovala edukační intervence pomocí upraveného čteného příběhu Dobrodružství na rybách, jenž byl využit již v předchozích výzkumech. Design studie vycházel v souladu se zadáním z předchozího šetření realizovaného K. Tremlovou, pro porovnatelnost byly využity i stejné výzkumné nástroje. Autorka zcela samostatně provedla na dostatečně robustním vzorku 92 dětí (poslední ročník MŠ) ověření efektivity upraveného příběhu v několika třídách jedné z plzeňských mateřských škol. Toto ověření přitom vedle úvodního testování zahrnovalo i retest provedený s odstupem jeden měsíc po intervenci. Šlo nesporně o časově náročnou a zodpovědnou práci, která zároveň autorce přinesla nové zkušenosti v práci s dětmi předškolního věku. Autorka získala značné množství relevantních dat, jež následně dokázala s určitou pomocí v oblasti statistických metod vhodným způsobem zpracovat a následně i interpretovat v rámci souhrnné diskuze. V té bych za normálních okolností postrádal detailnější srovnání s odbornou literaturou, vzhledem k absenci odpovídajících studií by zde však tato častá výhrada byla bezpředmětná.

O zájmu autorky o toto téma a její schopnost nad ní samostatně přemýšlet svědčí i to, že na základě zkušeností z realizace intervence navrhla doplnit uvedenou verzi čteného příběhu motivačními otázkami směřujícími k tomu, aby byly děti zapojeny během čtení do děje a neztrácely koncentraci. Tyto motivační otázky s jejich zařazením do příběhu přehledně popsala ve 14. kapitole práce. Autorka se nevyhýbá ani limitům realizované studie a navrhuje některé další kroky ke zjednodušení a lepší uchopitelnosti užitých výzkumných nástrojů. V závěru autorka konstatuje, že cíl práce byl splněn, když se podařilo prokázat vyšší efektivitu upraveného čteného příběhu ve srovnání s původní verzí. Zároveň bylo na základě komparace s dříve publikovanými výsledky zjištěno, že úroveň znalostí dětí o epilepsii je měsíc po realizaci intervence na zřetelně vyšší úrovni ve srovnání s dětmi mladšího školního věku, které se s žádnou intervencí dosud nesetkaly.

Z formálního hlediska je práce na odpovídající úrovni, gramatické chyby se nevyskytují, rovněž stylisticky je práce na úrovni absolventky Bc. studia předškolní pedagogiky. Práce s literaturou je rovněž v pořádku. Občasné prohřešky (například různá písma a určitá nejednotnost formy v seznamu literatury) úroveň práce nijak podstatně neovlivňují.

Závěr: Předloženou práci pokládám za velmi kvalitní a jednoznačně ji doporučuji k ústní obhajobě.

Dotazy, které by se mohly stát předmětem obhajoby

- 1) Jak je legislativně uchopena problematika dítěte s chronickým onemocněním (např. právě epilepsií) v mateřské škole? Kdy může škola odmítnout toto dítě přijmout a jaké podmínky musí být splněny při jeho edukaci?
- 2) Jako možná intervence v oblasti epilepsie se občas uvádí diskuze s člověkem, který touto nemocí trpí. Myslíte si, že by tato forma byla realizovatelná v MŠ? Pokud ano, co by bylo třeba dodržet?

NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

výborně

*Kopie souhlasí
s originálem.*

Datum: 12. 5. 2020

doc. Mgr. Jiří Kohout, Ph.D., oponent B

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
Katedra psychologie
Klatovská 51, 306 14, Plzeň 1
P.O.Box 314, tel. 377 636 371